

”BALISIA”

Et portræt af et balineser- & siameseropdræt

Undertiden er det tilfældigheder der gør, at vi havner der, hvor vi er. Sådan var det også med vores opdræt.

For 3 år siden døde vores gamle siameserkat, og vi var ikke i tvivl om, at vi skulle have en ny racekat. Vi undersøgte racerne, men måtte erkende, at det gik os, som det gør så mange andre – en gang orientaler - så har man tabt sit hjerte til disse herlige kattes sind og væremåde.

Vi besluttede at købe en siameserhunkat. Her er det så, tilfældighederne kommer ind. Den siameser, vi besluttede os for, var en blåtortie siameservariant, som vi købte af Bali-Kitten. Pia Kirkegaard var meget omhyggelig med både at fortælle os, hvad det ville sige, at katten var både

tortie og variant, men dette afskrækkede os ikke, idet vi i forvejen var meget interesseret i balineseren.

Vores plan var egentlig, at katten skulle være fritgående kælekat, og sådan startede Diva da også sin tilværelse hos os.

Men – al Pias snak om racer og gener og udstillinger og jeg ved ikke hvad, havde sat sine spor. Vi har en huskat, der for nogle år siden fik killinger, og det var rigtig sjovt med de små puslinger i huset, så vi fik lyst til at blive opdrættere, og ville opdrætte balinesere. Vi troede, at vi vidste, hvad vi gik ind til, så det var bare med at gå i gang.

Først måtte Diva blive indekat,

så vi kunne styre, hvem hun blev parret med, og vi ville bygge en udendørs løbegård, så hun ikke helt mistede sin frihed. Vi skulle også på udstilling med hende, så vi kunne lære noget mere ved at snakke med andre opdrættere og få vurderet hendes styrker og mangler. Vi måtte have en balineserhunkat, så hun kunne blive parret.

Gypsy Star's Dorian Nemus

Bali-Kitten's Arven "Diva"

Vi fik et stamnavn – DK Balisia, tog på udstilling med Diva og i løbet af foråret 2005 købte vi en brunmasket balineserhunkat fra Gypsy Star – Dorian Nemus, han skulle være vores avlshan, når han blev gammel nok. Så var vi klar. Da Nemus endnu ikke var gammel nok, fik vi Diva parret med Bali-Kitten's hunkat "Timon", og hele familien ventede spændt. Vi holdt øje med Divas mave, og hun blev kræset for og hygget om.

14 dage før forventet fødsel lavede jeg huler og kasser alle mulige steder, hvor hun kunne finde på at lægge sig, men hun kasserede stederne lige så hurtigt, som jeg fik dem lavet, og fandt et nyt yndlingssted, jeg fulgte efter med kasserne, og hun flyttede igen.

Diva er en fantastisk mor, hun viger ikke fra sine killinger, og passer dem til de flytter hjemmefra

Til sidst opgav jeg og satte 3 kasser forskellige steder i huset. Jeg havde taget ferie til fødslen og holdt gevaldig øje med Diva, og så endelig kom den store dag, eller nat var det nu.

Jeg lå i min seng og i min skønneste søvn, da jeg vågnede ved, at der var en kat, der kradsede på mine ben under dynen. Det var Diva, der havde besluttet, at det lige præcis var under min dyne, hun ville føde sine killinger. Den første killings bagben var allerede synlige.

Diva pressede og pressede, men der skete ikke rigtig noget, killingen kom ikke længere ud. Jeg havde sovet og var ikke rigtig klar over, hvor længe hun havde været i fødsel, og benene på killingen var stadig ikke kommet ret langt ud. Vi besluttede os for at kontakte dyrlægen. Han ville gerne se på katten, så midt om natten: Diva i transportkasse, ud i bilen og op til dyrlægen gik det så, alt imens tanker om kejsersnit, døde killinger, komplikationer for Diva og mange andre skræk scenarier afspillede i hovedet på mig.

Det viste sig, at hun bare skulle have hjælp til den første store killing, som dog blev aflivet, idet den havde været klemt uvist hvor

længe.

Hjem igen – ind i seng igen (for ikke at stresser hende yderligere) og så fortsatte fødslen. Sikke en nat, hunden måtte lukkes i et værelse og Nemus i et andet, for Diva mente at hun skulle fortælle både hunden og Nemus, hvad der foregik, så hun havde ingen ro. Der kom 1 killing, der kom 2,3,4,5,6 killinger, så troede jeg det var ovre, men sandelig der kom en mere, i alt 8 killinger, hvoraf en jo var blevet aflivet.

Endelig, ud på morgenstunden var det så overstået, og tiden var inde til, at resten af husstanden kunne hilse på. Diva er en underlig kat på det punkt, hun var så stolt så stolt, så hunden og Nemus skulle nærmest op i sengen til hende, så hun kunne vise frem. Vi var meget lettede over, at hun var så fredelig på det punkt, og dybt forbløffede. Vores huskat tålte ikke hunden i nærheden af sine killinger, men der havde Diva ingen problemer.

Så skulle Diva og killingerne flyttes, de kunne jo ikke bo i min seng. Vi flyttede hele bundtet over i en kasse og satte dem på skrivebordet inde i det værelse, som vi havde planlagt skulle være barnekammer. Det gik helt fint med flytningen, men næste nat

begyndte Diva at flytte killinger ind i min seng igen, vi flyttede dem tilbage og sådan fortsatte det lidt. Diva vandt dog en halv sejr, Erik måtte flytte ind på værelset til hende og sove der, så var hun tilfreds.

Killingerne blev vejret, og det så ud, som om de drak fint ved deres mor, Divas patter var fint fyldige.

Næste dag var der 2 af killingerne der ikke havde taget på, og de så noget pjuskede ud. Det viste sig, at de 2 bagerste af Divas patter var stoppede, der kom ingen mælk ud. Dyrlægen blev tilkaldt, men det var meget svært at få noget mælk ud, så der var ingen vej uden om. Jeg måtte i gang med de små sutteflasker og mælkeblending. Desværre var det for sent for de 2 mindste. De andre derimod trivedes.

En anden ting man som ny opdrætter også bøvler med, er kønsbestemmelsen. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg ombestemte mig med hensyn til, hvilket køn de små søde kræ havde. Desuden var der farvebestemmelse. Diva er blåtortie, og faderen er bruntabby. Så der er mange muligheder for farvekombinationer.

Nemus og Diva nyder hinanden

Jeg studerede alle mine bøger, læste om hvordan man kender forskel på tabby, tortie, brun, blå, rød og alle de muligheder der var.

Heldigvis var 3 af killingerne tortier, så det hjalp lidt. De måtte jo være hunkillinger, så var spørgsmålet bare, om de også var tabby.

En siameservariant og en balineser – jeg skulle også finde ud af hvem der var balineser, og hvem der var siameservarianter.

Heldigvis lagde Pia vejen forbi og hjalp mig, så jeg fik styr på begreberne. Hun var heldigvis enig med min slutkonklusion.

Så blev killingerne større, det er jo den vej det går, og lige pludselig var de overalt, og de var lynende hurtige. Men ih hvor er det sjovt, der er underholdning til flere timer hver dag med sådan nogle rapfodede, klatrende, hoppende og legende størrelser. Og så lige pludselig er det tid til at bestille stamtavler, få dem vaccineret og givet ormekur.

Vi beholder vores killinger, til de er 14 – 16 uger gamle, så mener vi, de er klar til at flytte hjemmefra.

Diva er en rigtig god mor, der tager sig af killingerne, til de flytter hjemmefra.

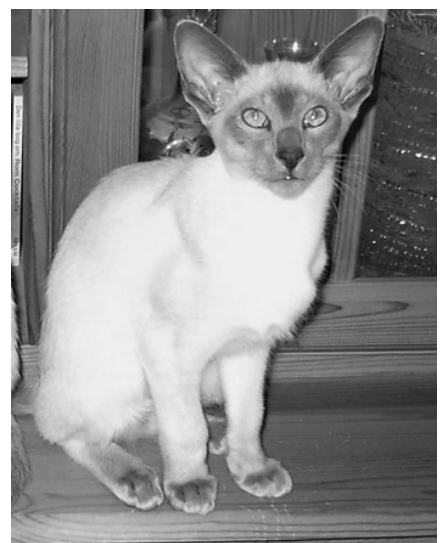
Vi skulle selvfølgelig have et kuld mere, idet vi håbede på at der ville komme en god balineser hunkilling, som vi selv kunne beholde.

Også denne gang besluttede Diva sig til at føde i min seng, men nu var jeg forberedt med ordentlig underlag og alt muligt. Fødslen kom og Diva fik 7 killinger.

Men 7 killinger er mange, og de slider godt på moderen, så jeg måtte have fat i specialkost til hende, da hun blev noget tynd. Det var meget effektivt, og efter 2 til 3 dage så hun godt ud igen. 4 uger gamle skulle killingerne lære at spise selv. De 2 mindste ville dog hellere nøjes med modermælken, men Diva havde besluttet, at nu fik de tilskud, og så

var det ikke længere nødvendigt for hende at amme hele tiden. Vi måtte altså i gang med sutteflaskerne igen. Det var dog kun nødvendigt i en lille uges tid, så spiste de også fast føde.

Der var i kuldet en sød balineser hunkilling, men det var en tortie, og vi havde jo Diva som tortie, og ville ikke have flere avlskatte der var tortier, så vi måtte tænke lidt i andre baner.

Balisia's Kif Krooker

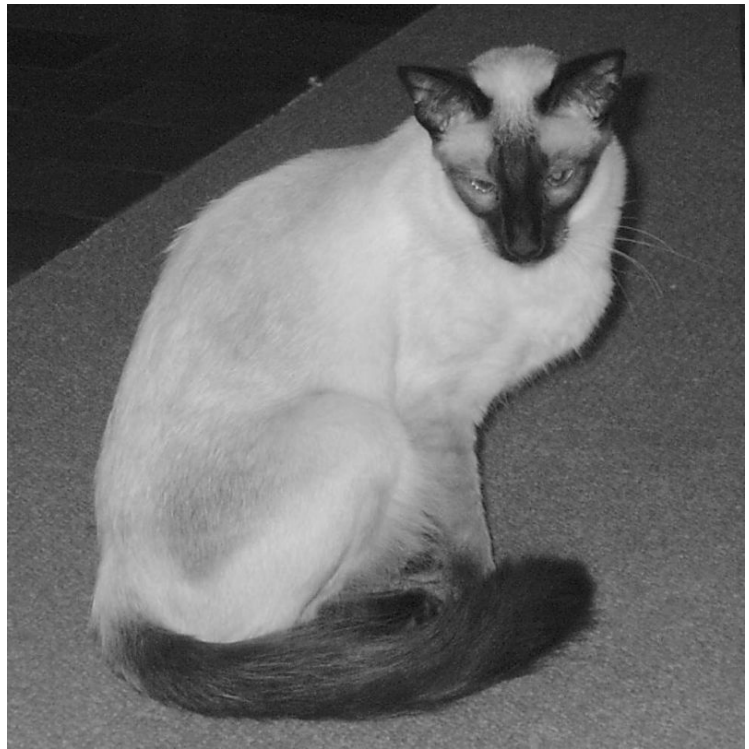

Der var dog en god blåmasket hankat i kullet, og den har vi besluttet at beholde lidt endnu til avl.

Sidste forår var vi i Tyskland for at hente en brunmasket balineser hunkat, som vi havde købt med henblik på avl. Hun hedder Camille, og vi har planlagt at bruge vores blå hankat, når hun kommer i løbetid næste gang.

På trods af bekymringer, overvejelser, udgifter og ting, der ikke går som planlagt, så har vi ikke på noget tidspunkt syntes det ikke var umagen værd, for det er det. De glæder og oplevelser der følger med, når man opdrætter sådanne skønne katte, er al umagen værd.

Ingun Djurhuus og Erik Knudsen
www.balisia.dk

Kennoca Camille